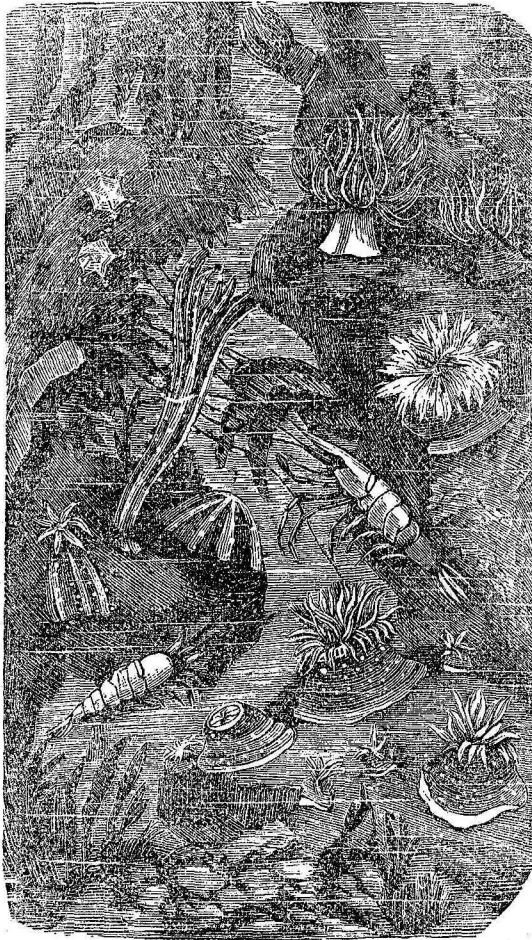

Η ΘΑΛΑΣΣΑ ΚΑΙ ΤΑ ΘΑΥΜΑΣΙΑ ΑΥΤΗΣ.

Πολλά κοινὰ καὶ ὅμως θαυμάσια ὄντα εὐρίσκονται ἐντὸς τῆς θαλάσσης· τοιαῦτα εἶναι καὶ αἱ διαφόρων σχημάτων καὶ διαφόρων χρωμάτων ἀνεμῶναι. Ἐάν πρῶϊαν τινὰ ὥραιαν καὶ ἀνέφελον ἐξέλθωμεν εἰς περίπατον παρὰ τὴν παραλίαν, ὅποια θελκτικὴ καὶ ὥραία σκηνὴ παρουσιάζεται ἔμπροσθέν μας! Αἱ ἀπότομοι ἐκεῖναι πέτραι ἔχουσιν εἰς ὅλας αὐτῶν τὰς ἄκρας μεγάλα θαλάσσια φυτὰ, πλῆθος δὲ ὀστράκων καὶ κογχυλίων εἶναι τριγύρω. Τὸ νερὸν εἶναι καθαρὸν καὶ διαυγὲς ὡς κρύσταλλον, τὰ δὲ πολλὰ καὶ ζωηρὰ χρώματα τῶν θαλασσίων φυτῶν τὸ κάμνουσι νὰ φαίνεται ὡς μαγευτικὸν δάσος.

Ἄλλ' ἂν καὶ φαίνονται ὡς ἄνθη, πραγματικῶς ὅμως δὲν εἶναι ἄνθη. Ἐμποροῦμεν ν' ἀμφιβάλλωμεν ὅτι ζωοὶ καὶ αἰσθάνονται ἀφοῦ βλέπομεν τὰ ἀστεροειδῆ ἐκεῖνα πέταλά των νὰ κινῶνται ἄνω καὶ κάτω, ἕως οὗ γὰρ ἴδωμεν τὰς ἔλβη ἐντὸς καὶ πιεσθῇ καὶ σιγὰ καταπίνηται; ἢ ὅταν κάδουρας ἢ καὶ ὀστρακόδερμος ἰχθύς καταπρώγηται; Ἡ γὰρ εἶναι ζωηρὰ καὶ εὐκίνητος ἢ δὲ ἀνεμῶν φυτευμένη εἰς τὸν πάτον· καὶ ὅμως

δὲν δύναται ν' ἀντισταθῇ εἰς τὸ ἀπαλὸν καὶ μὲ ἄνθος ὅμοιον ζῶον, τὸ ὁποῖον φαίνεται ὡς μεταχειριζόμενον δόλον διὰ νὰ συλλάβῃ τὴν τροφήν του. Ὡς πολλὰ ἄλλα ἀπαλὰ τῆς θαλάσσης ζωὰ ἔχει καὶ ἡ ἀνεμῶν δύνανται μεγάλην καὶ ὅταν οἱ πλόκαμοί της ἀπαντήσωσι γὰρ ἴδα ἢ κάδουραν κρατοῦσιν αὐτὸν σφιγντά.

Αἱ θαλάσσιαι ἀνεμῶναι εἶναι ζωόφυτα, δηλαδή καὶ ζωὰ καὶ φυτὰ ὁμοιάζουσι μὲ φυτὰ ὡς πρὸς τὸ σχῆμα τὰ χρώματα καὶ πρὸ πάντων διότι εἶναι ἀμετακινήτως προσκεκολλημέναι, πραγματικῶς ὅμως εἶναι ζωὰ, ἀλλὰ κατωτάτου διοργανισμοῦ. Τὰ ζωόφυτα φαίνονται ὅτι ἔχουσιν ὀλίγην ζωὴν καὶ ἐν τούτοις ἀπλᾶ ζωοφυτίδια ἐπραξαν τόσον πολλὰ διὰ τὸν ἄνθρωπον ὅσα σχεδὸν οὐδὲν τῶν εὐγενεστέρων ζώων. Εἰς τὰς τροπικὰς θαλάσσας εὐρίσκονται πολλοὶ νῆσοι αἱ ὅποια κατεσκευάσθησαν ἀπὸ μικρὰ ζωόφυτα καὶ ζωόφια ἀναρίθμητα κατὰ τὸ ποσόν. Οἱ μικροὶ οὗτοι πλὴν ἀκάματοι ἐργάζονται διὰ τρόπον θαυμασίον, δι' αὐτῆς χημείας, λαμβάνοντες ἐξ αὐτῆς τῆς θαλάσσης τὴν ὕλην ἐσχημάτισαν τὰς κοραλίνους λεγομένας τῶν ὠκεανῶν νήσους.

Ταῦτα πάντα εἶναι μικρὸν τι μέρος τῶν ἐν τῇ θαλάσσῃ θαυμασιῶν· ὑπάρχουσιν ἄλλα ἔτι θαυμασιώτερα· τὰ ὅποια θεωρῶν ὁ γλυκὺς τοῦ Ἰσραὴλ μελωδὸς ἔλεγε πρὸς τὸν ποιήσαντα καὶ ἡμᾶς καὶ ταῦτα. «Ἡ γῆ εἶναι πλήρης τῶν ποιημάτων σου· καὶ αὕτη δὲ ἡ θαλάσσα ἡ μεγάλη καὶ ἐυρύχωρος· ἐκεῖ ἐρπετὰ ἀναρίθμητα, ζωὰ μικρὰ μετὰ μεγάλων. Πάντα ταῦτα ἐπὶ σὲ ἐλπίζουσιν. Ἡ δόξα τοῦ Κυρίου ἔστω εἰς τὸν αἰῶνα.»

ΠΩΣ ΔΑΓΚΑΝΟΥΝ ΟΙ ΚΩΝΩΠΕΣ.

Ὁ κώνωψ ἔχει προβοσκίδα ὅπως ὁ ἐλέφας, ἀλλὰ μικρὰν ἕνεκα τῆς σμικρότητός του· ὑπὸ τὸ μικροσκοπικὸν ὅμως φαίνεται σχεδὸν ὡς ἡ τοῦ ἐλέφαντος· ἀλλ' ὁ κώνωψ δὲν δύναται νὰ ἐκτελέσῃ δι' αὐτῆς ὅσα ἐκτελεῖ ὁ ἐλέφας διὰ τῆς ἰδικῆς του· δύναται ὅμως νὰ μᾶς προξενῇ ἀρκετὴν δι' αὐτῆς ἀνησυχίαν. Καὶ νὰ μὲν λέγομεν «ὁ κώνωψ μὲ ἐδάγκασεν,» ἀλλ' ὁ κώνωψ δὲν ἔχει ὀδόντας· πῶς λοιπὸν μᾶς δαγκάνει; Τὸ μικροσκοπικὸν μᾶς φανερώνει ὅτι ἐντὸς ἡ προβοσκίδος του εἶναι κοιλὴ καθ' ὅλον τὸ μῆκος της· ἐντὸς δὲ τοῦ κοιλώματος τούτου εὐρίσκεται ἔμβολον, εἴτε ἀκανθα, ὀξύτατον καὶ πολὺ ἰσχυρὸν, τὸ ὅποion ὁ κώνωψ κινεῖ κατὰ βούλησιν. Ὅταν λοιπὸν μέλλῃ νὰ καθήσῃ ἐπάνω μας καὶ νὰ φάγῃ ἀπὸ τὸ σῶμά μας κατὰ πρῶτον πετὰ τριγύρω μὲ τὰ ὥραια πτερά του, ψάλλει τὰ λιγυρὰ ἄσματα του καὶ ἐάν τὸν ἀφήσωμεν νὰ καθήσῃ ἐπάνω μας, ἐκλέγει θέσιν τινὰ τοῦ δέρματός μας, ἡ ὅποια τοῦ ἀρέσκει· εἶναι δὲ πολὺ ἀβρὸς ὡς πρὸς τοῦτο. Ὅταν